

THE BALLET OF PAUL ACE AND SUNNY LOVIN

THOMAS STEYAERT & RAUL MAIA

Zaterdag 19 januari om 20u in De Schouwburg | Duur: 70 minuten zonder pauze | Inleiding om 19u15 door Lise Surmont

INHOUD

'The Ballet of Paul Ace and Sunny Lovin' is de derde dansperformance van het eigennuttig duo Thomas Steyaert (°Roeselare) en Raul Maia (Portugal). Beide ex-dansers bij Wim Vandekeybus volgen sinds enkele jaren hun zeer persoonlijk parcours.

De voorstelling is de laatste in een rij van drie balletten waarvan de eerste twee ook reeds in De Spil te zien waren. 'The Ballet of Paul Ace and Sunny Lovin' gaat vanavond in Belgische première in De Spil. Steyaert en Maia brengen allerlei objecten op scène die ze gebruiken als medium tot communicatie. Met latten, platen en tapijten scheppen ze een illusie van een houten kamer. Deze wordt met klanken en licht getransformeerd tot een absurde en raadselachtige ervaring.

INTERVIEW MET THOMAS STEYAERT

"De titel van de voorstelling is een verwijzing naar fictieve karakters, iets wat bij dans weinig wordt gedaan en eerder in theater te vinden is. Dat leek ons wel leuk, er zit geen verdere betekenis achter. Het idee ontstond om te werken rond kinetische energie en sport. De fysicaliteit zoals je bv. in voetbal kan zien, maar dan zonder een bal. Op basis van dat idee zijn we begonnen experimenteren. De bewegingen zijn uiteindelijk helemaal losgekomen van het vertrekpunt van sporten."

"Het gaat om een niet-representatieve fysieke communicatie, om een actie-reactie tussen beide performers op scene. We vermijden symbolische acties en zijn niet op zoek naar het weergeven van een bepaalde betekenis. We hebben een eigen taal gecreëerd, vertrekkend van drie elementen: naast de fysieke acties, ook de abstractie van emoties vb. angst, vreugde...en ten derde de interpretatie van abstracte begrippen zoals vb. rechtvaardigheid, territorium, migratie... Er liggen dus wel betekenisvolle woorden aan de basis, maar dat is voor het publiek niet van belang. Het narratief komt op een meer onbewuste manier tot stand."

"We gebruiken objecten als medium voor communicatie. Daarbij onderzochten we verschillende vragen: kan een object ook performer zijn? Wat betekent een performer als object? De set kreeg steeds meer de vorm van een sculptuur waarbij de opeenvolging aan fysieke acties een suggestie geeft aan betekenis zonder concreet te willen zijn. Die objecten vonden we in een container langs de straat of ook op de verschillende locaties waar we in residentie waren. We gingen op zoek naar een bepaalde esthetiek, maar alles gebeurde heel spontaan. Het was een proces waarbij toeval een belangrijke rol speelt. We scheppen een context voor die toevalligheden en de acties zelf zijn heel minimalistisch, zodat het eerder sculpturen worden. Er is een constante communicatie tussen ons als dansers op scene, wat heel belangrijk is. Dat gebeurt soms uitdrukkelijk en soms heel subtiel, puur vanuit een aanvoelen en telepathische uitwisseling."

"We werkten samen met de Duitse geluidskunstenaar Peter Kutin, hij kwam er halverwege het proces bij. Zelf werkten we ook bij iedere repetitie aan een eigen soundscape. In de studio vertrokken we vanuit het idee om te performen. We filmden wat we die dag hadden gecreëerd en analyseerden het daarna samen. Zo ontstond een structuur die vastligt en waarbij de objecten, het geluid en de belichting als gelijkwaardige elementen naast elkaar staan. Daarbinnen is er nog ruimte voor verandering."

“Zelf danste ik in vijf voorstellingen van Ultima Vez, de laatste is ondertussen zo’n tien jaar geleden. Raul en ik dansten samen in de herneming van ‘Les Porteuses de mauvaises nouvelles’ (2005). We hebben veel geleerd uit onze ervaringen bij het gezelschap, maar wisten ook al snel dat we een andere weg wilden inslaan en onze eigen danstaal ontwikkelen. We hebben onze koppen samen gestoken in het onderzoeken daarvan.”

“Ik wil graag van de voorstelling die nu te zien is, een groepscreatie maken. In Praag loopt nu al een voorstelling met vijf performers. De bedoeling is om van het duet dat vandaag in De Spil te zien is, een nieuwe voorstelling te maken met twaalf acteurs, zes duo’s dus. Dat project wordt in Sarajevo opgezet en is een variatie op hetzelfde idee van niet-representatieve fysicaliteit.”

Tekst: Lise Surmont

CREDITS

Concept en dans: Thomas Steyaert en Raúl Maia | Geluid: Peter Kutin, Raul Maia en Thomas Steyaert | Stage design: Raúl Maia en Thomas Steyaert | Lichtontwerp: Sabine Wiesenbauer | Kostuums: Irma Saje | Productieassistent: Clélia Colonna

Gefinancierd door: the city of Vienna MA7 and Bundeskanzleramt Österreich Kunst und Kultur BKA | Co-productie: WUK and Im-Flieger - | Ondersteund door: Wild Card programme as part of Life Long Burning project | Residentie: Játka 78 (CZ) Tala Dance Center (HR), Espaço do Tempo (PT), Sítio / casa do Pombal (PT), Rivoli Teatro Municipal do Porto (PT), Im Flieger (AT).

DANS IN DE KIJKER

KALAKUTA REPUBLIK | FASO DANCE THÉÂTRE / SERGE AIMÉ COULIBALY (BF/BE)

Donderdag 4 april om 20u in De Schouwburg | Inleiding om 19u15

De levenshouding en de energie van de muziek van Fela Kuti uit Nigeria vormt de rode draad tijdens deze sensuele en tegelijk geëngageerde dansvoorstelling. Zijn muzikale oeuvre biedt Burkinees-Belgisch choreograaf Serge Aimé Coulibaly een waaier aan mogelijkheden: van zeer bruto tot zacht, van dwingend tot harmonieus en kwetsbaar.

“In ‘Kalakuta Republiek’ verenigt Serge Aimé Coulibaly op een magische manier muziek, dans en de Afrikaanse revolutie.” La Libre Belgique

"Het Festival van Avignon ontploft met een explosieve Kalakuta Republiek." - AFP

"Met Kalakuta Republiek bevestigt Serge Aimé zijn twintigjarige carrière." - Le Monde

